

ፀረ ወንጌል የሆነው ኢትዮጵያውያንን ከሀገራቸውና ከራሳቸው ጉዳይ የሚያገለው የወያኔ ሕግ!

ወያኔ በዚህች ሀገር ላይ ኢትዮጵያውያንን የሀገራቸው ጉዳይ የማይመለከታቸው አድርጎ እንደፈለገ እንዲጫወትባት እንዲመቸው ሲል ምን አደረገ መሰላቸው ሕገ መንግሥት በሚለው ፀረ ኢትዮጵያና ፀረ ሕዝብ ሰነዱ ላይ "ሃይማኖት በመንግሥት ጉዳይ ላይ ጣልቃ አይገባም፤ መንግሥትም በሃይማኖት ጉዳይ ጣልቃ አይገባም!" የሚል አንቀጽ አስፍሮ ቤተክርስቲያንና አገልጋዮቿን የኢየሱስ ክርስቶስ አደራና ትዕዛዝ ቢኖርባቸውም፤ እንደ ዜጋ የሀገር ጉዳይ ቢገዳቸው ቢያንገበግባቸውም እንኳ የማይመለከታቸውና ገለልተኞች እንዲሆኑ አደረገ። የዐፄ ኃይለሥላሴ ቀዳማዊን መንግሥት ጨምሮ ከዚያ በፊት በነበረው ታሪካችን ግን ቤተክርስቲያን በከፍተኛ የኃላፊነትና የባለ አደራነት ስሜት ሙሉ በሙሉ በሀገሪቱ ፖለቲካ (እምነተ አሥተዳደር) ጉዳይ ቀጥተኛ ተሳታፊና የሲሦ መንግሥት ድርሻ ሁሉ ነበራት።

የሚገርመው ነገር ወያኔ በማወናበጃ ሰነዱ ላይ "...መንግሥት በሃይማኖት ጉዳይ ጣልቃ አይገባም!" ይበል እንጅ ለዚህ እራሱ ላወጣው ሕግ እራሱን ተገብሮ አድርጎ በሃይማኖት ጉዳይ ጣልቃ ከመግባት ለአንድም ቀን እንኳ ቢሆን የተቆጠበት ጊዜ አለመኖሩ ነው። የወያኔ ጣልቃ ገብነት ቀኖና ቤተክርስቲያንን ሽሮና አፍርሶ ፓትርያርክ አባሮ የራሱን ሰው ከማስቀመጥ ጀምሮ ወንጌልንና የቤተክርስቲያንን አስተምህሮ በመሻር፤ በመቆነጻጸል ለእሱ የማይመቹ ቃለ እግዚአብሔርች እንዳይነገሩ እንዳይሰበኩ፤ በተለይም በገጠሪቱ ኢትዮጵያ ደግሞ ምዕመናን እንደየ አቅማቸው እንዲያደርጉ በእግዚአብሔር ቃል የታዘዙትን ተዝካር ሲራ. 38፥23 እንዳያወጡ፤ የቅዱሳንን ዝክር ማኅበር ማቴ. 10፥40-42 እንዳይጠጡ፤ ወዘተረፈ. እስከማድረግ የደረሰ ነው።

በአንጻሩ ግን በዛሬው ዘመን ሰባኪያነ ወንጌል ነን፤ መምህራን ነን፤ እረኞች አባቶች ነን ከሚሉት ሀገሩን ከሞሉት ግለሰቦች ሁሉ ሐዋርያ ነን፤ እረኛ ነን እንዳሉ ሁሉ ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ወያኔ ለራሱ ሕግ ተገዥ ሆኖ ሕጉን አክብሮ በሃይማኖት ጉዳይ ላይ ጣልቃ ሳይገባ ባለመቅረቱና እንደፈለገ የሚያበካ በመሆኑ የወያኔን ለከት የለሽ ጣልቃገብነት የሚቃወሙ፤ የሚያወግዙ፤ የሚከላከሉ አለመሆናቸው፤ ፈርተው፤ ተንቀጥቅጠው፤ ተሸቆጥቁጠው ግፊኛውን፤ አላዊውን አገዛዝ በዝምታቸውና በጠየቃቸው ነገር ሁሉ ደግፈው የሚያድሩ መሆናቸው እጅግ እጅግ በጣም የሚያስገርም፤ የሚያሳዝን፤ የሚያስከፋም ነገር ነው። እንዲህ እውነትን ወንጌልን በሰው ሁሉ ፊት ባለመመስከራቸው ክርስቶስ በአባቱ ፊት የሚያፍርባቸው አድር ባዮች፤ ምንደኞችና ሐሳውያን ሆነው እያሉ ትንሽም እንኳ ሳያፍሩ እራሳቸውን በሐዋርያት እግር እንደተተኩ እንደ ሐዋርያ፤ እንደ እረኛ፤ እንደ መምህር የሚቆጥሩ መሆናቸው ነው አስደናቂው ነገር።

ጌታ ግን በወንጌሉ ሐዋርያትን ወደ ዓለም ሲልካቸው "ሒዱ ለዓለምም ሁሉ ወንጌልን ስበኩ!" አለ እንጅ "ከፖለቲከኞች በስተቀር ለተቀረው ሕዝብ!" ብሎ አልነበረም የላካቸው። ሐዋርያ፤ መምህር፤ እረኛ የሆነ ሰው ሕዝብ እግዚአብሔርን ሲበድልና ሲያጠፋ በቃለ እግዚአብሔር እንደሚገስጽ፤ እንደሚያወግዝ ሁሉ ባለሥልጣናትም ድሀ ሲበድሉ ፍርድ ሲያጓድሉ፤ የሰው ደም በግፍ ሲያፈሱ፤ የሕዝብን ገንዘብ ሲዘርፉ ሲሰርቁ፤ ሲባልጉ፤ ሕገ እግዚአብሔርን ሲጥሱና ሲያስጥሱ እንደነቢያቱ፤ እንደ ሐዋርያቱ የሚገስጹ፤ የሚያወግዙ መሆን የግድ ይጠበቅባቸው ነበር።

ይሄንን ማድረግ ያልቻለ መምህር፤ ሰባኪ ወንጌል፤ እረኛ አባት ነኝ ባይ ሁሉ ቃሉ እንደሚላቸው ሐሳውያንና በጎችን ለተኩላ አሳልፈው የሚሰጡ፤ የሚያስበሉ ምንደኞች ናቸውና ዮሐ. 10፥11-15 ። በእግዚአብሔር ፊት በክብር ሳይፈሩና ሳያፍሩ የማይቆሙበትን ነውረኛ አገልግሎት ይዘው ሐዋርያ ነኝ፤ ሰባኪ ወንጌል ነኝ፤

እረኛ ነኝ፤ አባት ነኝ ባይሉ ይሻላቸዋል። እንዲህ በማለታቸው በቃሉና አደራውን ኃላፊነቱን በሰጣቸው ጌታ በመሳለቅ በራሳቸው ላይ ፍርድን ከማቆየት በስተቀር ምንም የሚጠቅማቸው ነገር የለምና።

እስኪ ለእነኝህ "በሐዋርያት እግር የተተካን ነን!" የሚሉ የዘመናችን ነጋዴዎች ጌታ ሐዋርያቱን ወደ ዓለም ሲልካቸው ምን ዕዳ፣ ምን ኃላፊነት ጭኖባቸው እንደላካቸው እናስታውሳቸው ፡-

"እነሆ፣ እኔ እንደ በጎች በተከላዎች መካከል እልካችኋለሁ፤ ስለዚህ እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ። ነገር ግን ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጧቸዋል። በምኩራቦቻቸውም ይገርፏቸዋልና ከሰዎች ተጠበቁ፤ ለእነርሱና ለአሕዛብም ምስክር እንዲሆን፣ ስለ እኔ ወደ ገዥዎች ወደ ነገሥታትም ትወስዳላቸዋል። አሳልፈውም ሲሰጧቸዋል የምትናገሩት በዚያች ሰዓት ይሰጣቸዋልና እንዴት ወይስ ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ፤ በእናንተ የሚናገር የአባታቸዋል መንፈስ ነው እንጂ፣ የምትናገሩ እናንተ አይደላቸዋልምና። በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላቸዋል ትሆናላቸዋል፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል። በአንዲቱ ከተማም መከራ ቢያሳዩላቸዋል ወደ ሌላይቱ ሸሹ፤ እንግዲህ አትፍሯቸው፤ የማይገለጥ የተከደነ፣ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና። በጨለማ የምንግራቸዋለን በብርሃን ተናገሩ፤ በጆሮም የምትሰሙትን በሰገነት ላይ ስበኩ። ሥጋንም የሚገድሉትን ነፍስን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ፤ ይልቅስ ነፍስንም ሥጋንም በገሃንም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ። ሁለት ድንቢጦች በአምስት ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም አንዲቱ ያለ አባታችሁ ፈቃድ በምድር ላይ አትወድቅም። የእናንተስ የራሳቸዋል ጠጉር ሁሉ እንኳ ተቈጥሯል። እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች እናንተ ትበልጣላቸዋል። ስለዚህ በሰው ፊት ለሚመስክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እመስክርለታለሁ፤ በሰው ፊትም የሚከደኝን ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እከደዋለሁ። ከእኔ ይልቅ አባቴን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔ ይልቅም ወንድ ልጁን ወይም ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ መስቀሉንም የማይይዝ በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም። ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፣ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል። እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፣ እኔንም የሚቀበል የላኩኝን ይቀበላል። ነቢይን በነቢይ ስም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ይወስዳል፣ ጻድቅንም በጻድቅ ስም የሚቀበል የጻድቁን ዋጋ ይወስዳል። ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ስም የሚያጠጣ፣ እውነት እላቸዋለሁ፣ ዋጋው አይጠፋበትም!" ማቴ 10 16-42

"እንግዲህ ሒዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃቸዋቸው፣ ያዘዘኳቸዋለንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራቸዋቸው ደቀ መዝሙርት አድርጓቸው፤ እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ!" ማቴ 28፤19-20

በዚህ የጌታ ትዕዛዝ መሠረትም ሐዋርያቱ ለጌታ ትዕዛዝ ታምነው ሳይፈሩና ሳያፍሩ ለአላውያን ነገሥታትና ለአሕዛብ የመንግሥትን ወንጌል እውነትን በመስበካቸው፣ አጥፊውን በመገሰጽ በማውገዛቸው ከሐዋርያቱ እንዳቸውም እንኳ የተፈጥሮ ሞትን የቀመስ (ያረፈ) አልነበረም። ሐዋርያቱ የሚናገሩት እውነት እንደ እሬት በመረራቸው በአላውያኑና በግፈኞቹ ገዥዎች ሁሉም በወገኒ እየተጣሉ ዘግናኝ ሰቆቃ እየተፈጸመባቸው፣ እንደ ሸንኩርት ተልጠው፣ እንደ ጎመን ተቀርድደው፣ እንደ ሥጋ ተጠብሰው፣ እንደ ዱቄት ተፈጭተው ነው በታላላቅ ተጋድሎ በሠማዕትነት ያለፉት።

ዛሬ ግን ቤተክርስቲያን ከሀገር ውስጥ እስከ ውጭ የጌታን አደራ በበላ አስመሳይ፣ አጭብርባ፣ ነጋዴ፣ አታላይ፣ ደላላ፣ ምንደኛና ሐሳዊ "አገልጋዮች ነን!" ባዮች እንዲሁም ፈሪዎች ነው ተሞልታ ያለችው። ፈሪዎቹ የእነሱ መኖር አንዳች ነገር ይጠቅም ይመስል አንገታቸውን ደፍተው ከፋውን ጊዜ ማሳለፍ እንደሚገባ ይናገራሉ። ነገር ግን ሐዋርያቱ ይህንን አድርገዋል ወይ? ነው ጥያቄው። እንደፈሪዎቹ አስተሳሰብ ሥራን የሚሠራው እነሱ እንጅ እግዚአብሔር አይደለም። እግዚአብሔር እንደሆነ ቢያምኑ ኖሮ የእነሱ በሠማዕትነት ማለፍ ለቤተክርስቲያን ትርፍ እንጅ ኪሳራ አለመሆኑን ባወቁ ነበር። የሐዋርያቱ በሠማዕትነት ማለፍ ገዳዮቻቸውን ሳይቀር ወደ ክርስትና ወደ እምነት አመጣ እንጅ ክርስትና እንዲጠፋ አላደረገምና። እግዚአብሔር የሰው ድህ አይደለም። አንዱ ቢያልፍ በሽህ ይተካዋል። በእነኝህ ደካሞች ደካማ አስተሳሰብና ተግባር

ምክንያት ግን ቤተክርስቲያን ሕንፃዋ ብቻ ሲቀር በስተቀር ዕለት ከዕለት መንጋዋ በከፍተኛ ቁጥር በተከላት እየተበላላት ነው። አስተምህሮዋ፣ ትውፊቷ፣ ቀኖናዋ፣ ሥርዓቷ፣ ዶግማዋ፣ ክብሯና ጥቅሞቿ በማን አሉብኝነት እየተቆነጸጸለ፣ እየተሻሻለ፣ እየተጣሰ፣ እየተዘረፈም ይገኛል።

እስኪ እናንተ ተናገሩ ከቆራጡ ሐዋርያ ከአባ አምሃ ኢየሱስ፣ ከሊቀሊቃውንት አለቃ አያሌውና ከሠማዕቱ ባሕታዊ ፈቃድ ሥላሴ በስተቀር ከመንፈሳዊ ማኅበራት ማኅበረ ቅዱሳንን ጨምሮ፣ ሰባክያነ ወንጌል ነን፣ መምህራን ነን የሚለው ሁሉ በትክክል እንደ ሐዋርያቱ ምንም ነገርን ሳይፈራ ወይም ማንም ይሁን ማን የሰው ፊትን ሳይፈራና ሳይፍር የእግዚአብሔርን ቃል የሚያስተምር፣ የተሳሳተን የሚገሰጽ፣ የለየለትን የሚያወግዝ አንድ መንፈሳዊ ማኅበር፣ ሰባኬ ወንጌል ወይም መምህር ወይም አባት እረኛ ልትጠቅሱልኝ ትችላላቸው? እስኪ በሉ እውነተኛች ሀቀኞች ናቸው። እንዲህ በመሆናቸውም እናደንቃቸዋለን፣ እንከተላቸዋለን! ከምትሏቸው ሁሉ "ይሄን አለ!" ለመባል ያህል ጥቂት ነገር በመናገር ሳይሆን በሐዋርያነቱ ማለት፣ መናገር፣ መገሰጽ፣ ማውገዝ፣ ስላለበት ያለ አንዳች ማቅማማት ያለውን እውነት በጊዜውና በሰዓቱ በድፍረት በመግለጥ የእውነትን አምላክ እግዚአብሔርን የሚያገለግል፣ ያለአንዳች ማስመሰልና ሽንገላ ቃሉን በድፍረት በመናገር "ስለስሙ መከራ ልቀበል!" የሚል አንድ ሰው ወይም መንፈሳዊ ማኅበር እንኳ እስኪ ጥቀሱልኝ? እንኳንና ከሀገር ውስጥ ከሀገር ውጭ ካሉት አንድ እንኳ ልትጠቅሱልኝ ትችላላቸው?

እያንዳንዱ "ከወያኔ ጋር ያጋጨኛል! ለመከራ ይዳርገኛል! የፈንጂ ወረዳ ነው!" የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል አንገሎ እየጣለና እየለየ አፉን እየቀባባ፣ ወሬ እያጣፈጠ ሲወሸክትና ንግዱን ሲያጧጡ፣ ያልበላውን ሲያክ አይደለም ወይ የሚውለው? ግማሽ ወንጌል አለ ወይ? ወንጌልን በዚህ ዘመን ያልሰበኩ መቸ የትና ለነማን ሊሰብኩ ይሆን? ለመሆኑ ጌታ ወንጌል የማይሰበክበት ቦታ፣ የማይሰበክለት ሰው፣ የማይሰበክበት ዘመን አለ ብሎ ተናግሯል እንዴ? ይልቁንስ ዐመገና አላውያን በበረቱና በገነኑበት ጊዜ፣ ቤተክርስቲያን "...እንዳታንሠራራ አክርካሪዋን ሠብረነዋል!" እስክትባል ድረስ እጅግ በተፈተነችበት በተቸገረችበት ጊዜና ቦታ አይደለም ወይ ወንጌሉ በድፍረት መሰበክ የነበረበት፣ ቤተክርስቲያንንም መታደግ የነበረብን?

ሰዎቹ ግን እንኳንና ቃሉን ሳይቆራርጡ ሳይቆነጸጹ ሊናገሩ፣ ሊያስተምሩ፣ ሊገሰጹ፣ ሊያወግዙ ቀርቶ ክርስቶስ "ለዓለም ሁሉ ወንጌልን ሰበኩ!" ያለውን አምላካዊ ትዕዛዝ ወርውረው ጥለው ሲያበቁ ወያኔ ለራሱ ጥቅም፣ ለራሱ አግላይ አሥተዳደሩ እንዲመቸው ሲል ያወጣውን ከላይ የጠቀስኩትን ሸፍጠኛ ሕግ ልክ እንደ አምላክ ቃል ቆጥረው እሱን እየጠቀሱ "ይሄ ፖለቲካ ነው አይመለከተኝም!" እያሉ ኃላፊነትን ከመወጣት የሚሸሹ፣ በእረኝነት በሐዋርያነት ላይ የሚሸፍጡ፣ ከህደት የሚፈጽሙ አይደሉም ወይ? ታዲያ እንግዲህ ነገሩ የዚህን ያህል አሳፋሪና አሳዛኝ ሆኖ እያለ ቤተክርስቲያንን "ህልውናዋ አለ!" ብለን ማለት እንችላለን ወይ?

ሲጀመር አንድ ዜጋ ቁስም ሆነ ሕዝባዊ ምንም ይሁን በዜግነቱ ብቻ የሀገርና የሕዝቧ ጉዳይ ይመለከተዋል። ቁስ ወይም የሃይማኖት ተቋም ስለተሆነ "የሀገርና የሕዝቧ ጉዳይ ወይም ፖለቲካ አይመለከታቸውም!" የሚል እሱ ደንቆሮ እንጅ ባለ አእምሮ ሊሆን አይችልም። ፖለቲካ (እምነተ አሥተዳደር) ማለት የሀገርና የዜጎቿ ዕጣ ፋንታ የሚወስንበት ጉዳይ ማለት ነው። ከዚህ ውጭ ሌላ ምንም ትርጉም የለውም። ይሄ ከሆነ ታዲያ እንዴት ሆኖ ነው ኢትዮጵያዊ የሆነውን ቁስ ወይም የሃይማኖት ተቋም ሊመለከት የማይችለው? በመምረጥ መመረጥ ሐደት ውስጥ "ቁስ ነህና መምረጥም መመረጥም አትችልም!" ካልተባለና የመምረጥ የመመረጥም መብት ካለው እንዴት ሆኖ ነው ታዲያ "ቁስ ወይም የሃይማኖት ተቋም በፖለቲካ ጉዳይ ላይ አያገባውም! አይመለከተውም!" ሊባል የሚችለው? ፖለቲከኞች (እምነተ አሥተዳደራውያን) የሚወስኑት እያንዳንዱ ውሳኔና የሚያወጡት መመሪያ (ፖሊሲ) በቁስም እንዲሁም በሃይማኖት ተቋምም ላይ ተፈጻሚ የሚሆን፣ እጣፋንታቸውንም የሚወስን ከሆነ እንዴት ሆኖ ነው ታዲያ ፖለቲካ (እምነተ አሥተዳደር) ቁስንና ቤተክርስቲያንን ሊመለከታቸው፣ ሊያገባቸው የማይችለው?

ደንቆሮው አህያው ወያኔ ያደነቆረው ደንቆሮ ዜጋ ካልሆነ በስተቀር ማንም ይሄንን ብሎ የሚያምን ባለአእምሮ ዜጋ ይኖራል፤ ለዚህ የደነቆረ ሕግም ይገዛል ብዩ አላምንም! ይሄ የደነቆረ አስተሳሰብ የደንቆሮው፣ የራስ ወዳዱ የወያኔ አስተሳሰብ ነው እንጅ የሠለጠነው ዓለም ከሃይማኖት እየራቀ ሲሔድ፣ ዓለማዊነት እየገነነበት

ሲመጣ ከወለደውና አሁን እየተዳደረበት ካለው የዓለማዊ (The secular) የአሥተዳደር ዘይቤ ጋር ምንም የሚያገናኘው ነገር የለም። የዓለማዊ መንግሥት አስተዳደር መሠረተ ሐሳብ የሚያጠነጥነው ከማናቸውም ሳይወጣን እኩል ዕድልን ለሁሉም የእምነት ተቋማት በመስጠት ላይ የተመሠረተ ነው እንጅ የእምነት ተቋማትንና አገልጋዮችን ከፖለቲካ (ከእምነተ አሥተዳደር) ጉዳይ ማግለል ላይ የተመሠረተ አይደለም። ይህ አዲሞክራሲያዊ (ኢመሰፍነ ሕዝባዊ) አስተሳሰብ ነው።

በመሆኑም እኔ ለክርስቶስ ኢየሱስ ያደርኩ ሐዋርያ፣ ሰባኬ ወንጌል፣ የመንጋው እረኛ አባት ነኝ የምትል ሁላ "ይህ ፖለቲካ ነውና አያገባኝም!" ብለህ ልትተው የሚገባ ምንም ዓይነት ርእሰጉዳይ ከቶውንም የለምና የጌታን ቃል ሳትቆነጸጽል፣ አንጓለህ ነጥለህ ሳታስቀር ሁሉንም በጊዜው በሰዓቱ እንደወረደ ለሁሉም አካፍል፣ ስበክ፣ አስተምር፣ ተናገር፣ ገሰጽ፣ አውግዝ። ከዚህ ውጭ ግን በአላዊው ወያኔ ትዕዛዝ የምታድርግና የምትንቀሳቀስ ከሆነ አንተ የወያኔ ካድሬ (ወስዋሽ) ፣ ቀጣፊ፣ አጭበርባሪ፣ አስመሳይ፣ ደላላ፣ ምንደኛ ነህ እንጅ ሐዋርያ፣ ሰባኬ ወንጌል፣ የመንጋው እረኛ፣ የምዕመናን አባት አይደለህምና ስለ እግዚአብሔር ብለህ፣ ስለ ተሰቀለው መድኃኔዓለም ክርስቶስ ብለህ አንተ ሞትን የማይፈሩት ስለሰሙ ዕለት ዕለት መከራ መቀበልን የሚናፍቁት እውነተኞቹ ቅዱሳን ሐዋርያት፣ ሰባክያን ወንጌል፣ መምህራን፣ እረኞች በተጠሩበት ስም ልትጠራ ከቶውንም አይገባህምና እራስህን እንዲያ ብለህ አትጥራ! በዚህ ስምም ሕዝብ ፊት አትቅረብ!

ድል ለቤተክርስቲያን!!!! ድል ለኢትዮጵያ ሕዝብ!!!! ኢትዮጵያ ለዘለዓለም ትኑር!!!!
ሠዓሊ አምሳሉ ገ/ኪዳን አርጋው
amsalugkidan@gmail.com